

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

in cruce extenditur. Articuli. XLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

IESVS EXPOLIATUR SUI VESTIBUS. Articulus XLVIII.

Um tandem inter multos gemitus, inter multas poenas venisset Dominus Iesus ad montem qui vocatur Calvaria, quasi fatigato ex isto itinere, dederunt ei vinum myrrhatum bibere cum felle mixtum. Bonum vinum aromaticum quod datum erat a bonis matronis Christo (sicuti semper solebat morte puniendis dari) ebiberunt nequam pessimi, & vinum acetosum cum felle Domino propinauerunt. Et cum gustasset noluit bibere, & non accepit. Deinde expoliaverunt eum vestimentis laneis: quae dum vulneribus cruentis agglutinata erant, violenter abstraxerunt, & omnia vulnera renouauerunt, cuius renouationis grauior erat dolor, quam primae inflictionis, Scabaturque Iesus sic nudo & lacero corpore, & crucis vulneribus, & roseo perfundebatur sanguine. Cogitate vos verecundiam Domini nudi sic stantis, coram omni multitudine plebis. Cogitate quomodo tunica integra per caput extrahebatur super coronam, quae mota voluebatur & impingebatur, & nouis doloribus Dominum indefinenter afficiebat. Aut, si forsitan deposita fuit ei de capite, usque dum extraheretur vestis, nihilominus in depositione, & reimpositione, denuo (ubi antiquis noua infligebatur vulnera) immensus & indicibilis dolor excitabatur. Scribitur a quibusdam: dum Dominus Iesus sic nudus stare, Maria mater eius, sciens eius verecundiam, & cognoscens beneplacitum, quod factura erat, retro accessit, & peplo cinxit eum circa pudensia. Nota hic paupertatem Domini Iesu, quod omnibus expoliatus, totus ab omnibus quae mundi sunt, alienus, nudus voluit crucifigi, vt nobis exemplum relinqueret voluntariae paupertatis. O fratres & filii, quae est paupertas nostra? vt nil nobis desit. Volumus omnia habere, non solum quibus indigemus, & quae sunt ad necessitatem, sed quaecunque concupiscimus, & quae sunt ad curiositatem, superfluitatem, & oculorum voluptatem. Sed hoc non est Christum imitari. Non oportet nos esse nudos: tamen multa nobis subtrahere possemus, in quibus nihil est, nisi concupiscenti, & immortificatus amor. Verbi gratia: Alius vult habere coclear de argento vel de stanno, non est necessitas, quia multi etiam reges satis comedunt de ligno. Alius de tali nobiliori ligno &c. Quod totum nihil est, nisi curiosum. Alius mappam vel mantile de tali vel tali panno, floribus textum. Et hoc stulticia est, sufficit enim qualicumque pannus pro tergendis manibus. Alius cambire vult cultrum ob hoc duntaxat, quia concupiscit alium, qui manubrium vel capulum habet de sandalio vel buxo. Stulticia ecce qualis. Quid utilitatis, si sandalicum est, &c. Oportet in talibus frangere nos, & relinquere propter Christum.

Mat. h. 27.
Marc. 15.
Luc. 23

Marium
Virginem
Christi nuditatem texisse.

Nuditas & paupertas Christi ineffabilis, quid nos hic instruant.

Curiositas & superfluitas rerum qui nutantur.

IESVS IN CRUCE EXTENDITUR. Articulus XLIX.

Arata cruce, & nudato Domino dorso tenus truserunt eum super crucem, expandentemq; brachia, manus & crura super crucem, dum foramina nimis distarent, extenderunt eum ita atrociter, vt omnia membra eius potius essent numerari. Reuelatum est cuidam deuotae personae scire curiositati, quae maior poena fuisset Domini in eius passione, & dictum est illi, quod

Extensio Christi in cruce quam fuisse poenissimam.

QQ 2 quod

VI
21

quod in hac extensione & tam gratum fore Domino, si in passionis, id est, extensionis eius memoriam vnum Pater noster diceret, ac si omnia membra eius vnguento suavissimo deliniret.

Membra nostra sensus omnes vi Dei obsequio impendere debeamus. Roma. 12.

Documentum habemus hic ut pro gatiarum actione, sicut omnia membra nostra exhibuimus ad offensam Dei & teruitum diaboli, & sicut omnibus membris occasione passioni Christi dedimus (quia si non peccassemus, non opus illi fuisset pati pro nobis.) Ita omnia membra nostra offerre & extendere debemus in obsequium Christi. Ad hoc hortans Apostolus: *Obsecro, inquit, vos, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum id est, cum discretione, sine destructione corporis.* Vnde & Ioannes Cassianus in collationibus Patrum docet, ut religiosa persone membrorum suorum primitias Deo offerant, hoc est, antequam ad aliquid extendant manus, os, pedes, primum illis Deum laudent geniculando, prosternendo, manus & oculos in caelum leuando, corpus ieiunijs, vigilijs, castitate afficiendo. Hoc est contra pigros, qui non libenter surgunt de lecto. Cogitate de lecto Christi, quomodo iacet non molliter.

Ioan. Caf.

IESVS CRUCIFIGITVR. Articulus L.

Matth. 27.
Marc. 15.
Esaie 53.
Crucifixio
Iesu quomodo
coactig-
tit.

IESVS v s extendendo crucifigitur, id est, crucifigendo extenditur, quemadmodum Euangelista subsequenter insinuat dicendo: *Ibi crucifixerunt eum. Tunc cum eo crucifigunt hinc & hinc duos latrones, vnum a dextris, & alium a sinistris: medium autem Iesum.* Et impleta est scriptura, quae dicit: *Et cum iniquis deputatus est.* Cogitate quantum doloris sustinuit Iesus, dum clauis (ut quidam sentiunt) obruti per palmas manuum & pedum, vbi nervi colliguntur, violenter impellebantur, adeo, ut secum cutem & carnes ad foramina traherent: de manibus & pedibus circa clauorum loca intumescens, pro eodem tempore sanguinis effluere gestiens, exire non poterat, donec cum cruce Iesus eleuaretur, & tunc laxatis membris vulneribusque ampliatis, quasi quatuor flumina decurrentia, crucem & terram rigabant. Monemur ex hoc articulo, cruci affligere carnem nostram cum vitijs & concupiscentijs, clauis scilicet praeceptorum iustitiae, ut nunquam recedamus a Christo. Vnde & Apostolus dicit: *Christo confixus sum cruci.* Et S. Augustinus orat, se clauo charitatis configi, & affigi cruci inseparabiliter. Dauid etiam nominat timorem clauum, orans: *Confige inquit, timore tuo carnes meas.*

Cruci mystice qui quomodo affligantur. Galat. 5. 6. Augustin. Psalm. 118.

IESVS PRO CRUCIFIXORIBVS orauit. Articulus LI.

1. Pet. 2.

Luc. 23.
Verbū Christi primum in cruce quantum fuerit charitatis & misericordiae.

INTER omnes quas sustinuit iniurias piissimus Iesus, inter omnesque penas ad inimicos iniuriam tenuit charitatem, pro malis reddens bonam. Cum enim malediceretur, non maledixit, cum torqueretur, non se vindicauit: sed tormentis suis cordialissime compatiens, etiam apud Patrem excusauit orans pro eis, ac dicens: *Pater dimitte illis quia nesciunt, quid faciunt.* O qualis misericordia. O pietatis abyssum. Membra extenduntur, rumpuntur nervi, iuncturae & compages soluantur, manus & pedes clauis foduntur, blasphemiae irrogantur: & omnium adhuc iniuriarum immemor, quasi nullos sentiret dolores, ac si alius torqueretur, clamauit: *Pater dimitte illis. Quid discere possumus hic nobilius, quid videre magis eximium, quod imita-*